Kultura

Najbolji hrvatski dokumentarac 90-ih 'Dečko koji obećava'

ZAGREB - Dokumentarac "Dečko kojem se žurilo" Biljane Čakić-Veselič najbolji je hrvatski "mladi" dokumentrani film 90-ih. Tako je u četvrtak odlučila publika ciklusa Mladi dokumentrani film koji se posljednja dva mjeseca održava u Kino klubu Zagreb i na kojem je prikazano 17 dokumentaraca mladih autora, nastalih tijekom posljednjeg desetljeća. Prema glasovima publike, film Biljane Čakić-Veselič dobio je ocjenu 4,78, a slijede "Godine hrđe" Andreja Korovljeva i "Plašitelji kormorana" Branka Lštvančića. Nakon proglašenja najboljih održan je okrugli stol na kojem su o hrvatskim dokumentarcima 90-ih govorila tri redatelja: Zoran Tadić, profesor na ADU, Nenad Puhovski,voditelj producentske kuće Factum, i Vladimir Fulgosi, urednik HTV-ova ciklusa Mladi autori. Njihovo izlaganje mogao bi se ukratko svesti na zaključak da se tijekom posljednjeg desetljeća vratio interes autora za dokumentaristiku, no ne zbog toga što nije bilo novaca za tehnički zahtjevnije forme, da su snimljeni filmovi uistinu dobri, ali nemaju šanse za prodor na međunarodno tržište jer to nije moguće bez državne pomoći kroz ustanovu poput Instituta za film koji bi se brinuo za promociju filma. Puhovski je kao problem istaknuo to što sredina ne cijeni dovoljno dokumentarni film i da mladi na ADU dolaze isključivo s ambicijom snimanja igranih filmova. - Hrvatske filmove ograničava i to što Hrvatska nije član niti jedne svjetske ni europske filmske asocijacije pa nemaju šanse ući u neku koprodukciju - dodao je Fulgosi. *M. Jelić*

PREDSTAVLJAMO

ČASOPIS

Likovna scena Splita

(Kontura, br. 69, Art magazin Kontura d.o.o., 2002)

Glavna tema novog broja art magazina Kontura jest otkup umjetnina unutar kojeg se nalaze tekstovi Žarka Vujića o otkupu gledan očima muzeologa i kroz primjere anglo -američke muzejske prakse, Tajane Tomić o autorskom pravu likovnih umjetnika te razgovori s Brankom Šulc, Stipom Pojatinom, Snježanom Pintarić, Igorem Zidićem i Vladimirom Malekovićem.

Iz temata pogled na likovnu scenu Splita izdvajamo tekstove o međunarodnom festivalu novog filma, zatim tekst Žarke Vujić o zakladi Ivana Meštrovića, kao i tekstove Sandia Vidulića o splitskoj sceni suvremene umjetnosti te Zdravka Mihočineca o privatnim splitskim galerijama. U bloku Osvrti i kritike Zdravko Poznić piše o problematici i idejama 36. zagrebačkog salona, Višnja Slavica Gabout o 15. međunarodnoj izložbi crteža, Iva R. Janković o ženskoj fotografiji itd. U novom broju Konture nalazi se i tekst Ljiljane Domić o izložbi Nikole Koydla te Višnje Slavice Gabout o Maksimilijanu Vanki. U bloku Otvoreni prostori Fedor Kritovac piše o parkovima budućnosti uz istoimenu izložbu Dragutina Kiša i Branke Hlevnjak koja je održana u Galeriji "Modulor", dok u povodu iste izložbe u bloku o arhitekturi Gabrijela Kiš -Jerčinović i Dragutin Kiš pišu o primjeru parka podno najviših građevina na svijetu "blizanaca" Petronas u Kuala Lampuri u Maleziji. *(A. P.)*

KNJIGE

Put u mračan svijet odrastanja

KNJIGE Iako je 'Buick Riveru' podnaslovio novelom, Jergović je napisao roman

Uklapanje bosanske mitologije u američki lonac za taljenje

Piše **Jagna Pogačnik**

Iako je Miljenko Jergović u nešto više od dvije godine, koliko je prošlo od "Mame Leone", objavio čak tri knjige (kolumne, pjesme i dramu), čime je uvelike nadmašio hrvatski produkcijski standard, najveća očekivanja ipak su usmjerena na njegovu novu prozu, ili je to barem moja subjektivna procjena.

Kako bilo, "Buick Rivera" nova je prozna knjiga Miljenka Jergovića, i to je neosporna činjenica, što se ne bi moglo reći i za određenje prozne forme za koju se Jergović odlučio. Iako sam svjesna da sam se definitivno uhvatila na autorov namjerni "mamac za kritičare", ipak moram spomenuti da je knjiga podnaslovljena kao novela, iako se radi o kontinuiranoj proznoj tvorevini od dvjestotoj američkoj provinciji, nekako previše građeni na stereotipima. Priča o Hasanu i Vuki, kao antipodski postavljenim likovima, nadopunjena ratnom pozadinom, civilizacijskim i nacionalnim razlikama, američkom naivnošću u multikulti pristupu, na koncu prerasta u vječnu temu dobra i zla, zločina i kazne, šejtana ili sotone i njegove žrtve.

Višak znakova

Iako Jergovićeva nova proza ima doista odličnih dijelova i u cjelini gledano potvrđuje ga kao jednog od rijetkih "ozbiljnih" mlađih pripovjedača koji ostaje vjeran tradicionalnom pripovijedanju velikog zamaha, "Buick Rivera" ipak nekako pati od "viška znakova". Sentimentalnost, pa i patetika koje su funkcionirale u prozi koja je, poput "Mame Leone", uobliča-